

NOM DE L'ACTIVITAT: Via Sol, solet

Data: 4 de febrer de 2006

Lloc: Miranda de Can Jorba, Montserrat

Participants - Socis: Blanca Castro, Martí Boleda

- No socis: -

Tipus d'activitat: Escalada clàssica

Explicació, observacions, comentaris...

Comencem la via a les 13h aproximadament, després de fer cua una hora i poc. Són 130 metres distribuïts en 4 llargs molt mantinguts de IV/IV+ més un darrer de III. En el primer llarg la roca es troba un pèl polida i potser és on la verticalitat és màxima. El segon i tercer llarg els vam empalmar, però les 10 cintes que portàvem no van ser suficients, encara que la proximitat de les assegurances permetia desxapar la penúltima cada vegada. En aquella reunió en vam trobar gent que rapelava i també ens van atrapar uns menjaculs que venien per darrera, tot i que per sort hi havia realment dues reunions. Allà vam comprovar l'excés de concurrència de la via (i de la del costat, Escabroni Escapulini), però que no impedia que encara quedessin pedres per caure des del cim i repises. El següent llarg comença amb un petit flanqueig cap a la dreta, fins una xapa groga, i assoleix la següent reunió per la dreta d'un diedre. A partir d'aquí s'esquiva el desplom per l'esquerra, en una rampa de III, i un cop superat es gira cap a la dreta fins abans d'arribar al cim, on trobem la reunió des d'on es pot rappelar. Es pot pujar fins el cim i, fins i tot, seguir l'aresta per unes vies desequipades de III/IV. El ràpel es pot fer per les dues vies, però calen dues cordes de totes maneres. Compte al llençar la corda perquè pot haver-hi algu a baix... Vam arribar a peu de via que es feia fosc (cap a les 18h)